

A LÖVÉSZSZAKASZ TÁMADÁSA A VÉDELEMRE BERENDEZKEDETT ELLENSÉG ELLEN; ELŐNYOMULÁS A MÉLYSEGI ÖVBEN

(G. Pantjuhov ezredesnek a Vojennij Vjesztnyik 1950. évi 5-ik számában megjelent cikke nyomán)

A szakasz harc kiképzés célja a szakasz és egyéb kötelékek, valamint a támogató tűzfegyverek együttműködésének elsajátítása és gyakorlása. A szakaszparancsnok a harc megszervezését és irányítását, a rajparancsnokok kötelékeik vezetését és a szomszédos kötelékekkel, valamint a támogatásra rendelt tűzfegyverekkel való együttműködést, a harcosok pedig a harc végrehajtását sajátítják el, illetve gyakorolják a kiképzés során.

A foglalkozások folyamán minden tevékenységet rendszerint egymásba kapcsolódva és ismétlés nélkül hajtatunk végre. A gyakorlatvezető megfelelő helyzet beállításával és közlésekkel befolyásolja a résztvevőket elhatározásaik kialakításában és tevékenységük végrehajtásában. Irányítása abban áll, hogy a hibákat rendszerint a helyzet bonyolultabbá tételével, a helyes végrehajtást pedig az ellenség ellenállásának gyengülésével érzékelteti. Ha azonban a gyakorlók olyan súlyos hibát követnek el, mely az oktatás érdekét veszélyezteti, a gyakorlatvezető a gyakorlat félbeszakításával és a helytelenül végrehajtott mozzanatok megismétlésével érvényesítheti befolyását.

Az oktatás előkészítése.

A szakasz más kötelékekkel való együttműködési készségét csak akkor lehet megfelelően kifejleszteni, ha az oktatást gondos előkészítés és jó szervezés előzi meg.

A foglalkozásra való előkészületnél a századparancsnoknak főleg arra kell figyelnie, hogy a gyakorlat összeállításában a valóságot, a harctéri viszonyokat a lehető legjobban megközelítse. Ez elsősorban a gyakorlat alapfoglatában jut kifejezésre. Az alapfoglat akkor lesz megfelelően tanulságos, ha a századparancsnok mélyen átgondolja a foglalkozás tárgyát, megállapítja annak célját és rögzíti az egyes oktatási kérdéseket. Ezenkívül át kell tanulmányoznia a szabályzatok és utasítások megfelelő rendelkezéseit, valamint azt az irodalmat, mely kis egységeknek a Nagy Honvédő Háborúban végrehajtott harcselekményeit ismerteti.

A tulajdonképeni alkotó munka a harctászati alapfoglatat feldolgozása. Ennek mérlegelésekor a parancsnoknak arra kell törekednie, hogy a foglalkozás minden mozzanatához olyan, a valóságot legjobban megközelítő helyzetet állítson be, amely valamennyi tűzfegyver leleményes alkalmaz-

zását és kölcsönös együttműködését, a különböző kisebb egységek kezdeményező, értelmes és összeegyeztetett tevékenységét váltja ki.

Az egyes mozzanatok gyakorlására fordítandó idő megállapításánál, a századparancsnokot nemcsak a harcselekmény jellege befolyásolja, hanem az a körülmény is, hogy milyen fokúak a szakaszoknak és a parancsnokoknak a tárgyra vonatkozó ismeretei. Ha ugyanis a megelőző foglalkozások tapasztalatai azt mutatnák, hogy valamelyik szakasz még nem eléggé jártas az ellentámadás elhárításának végrehajtásában, a századparancsnoknak ezt a körülményt tekintetbe kell vennie és a gyakorlat megtervezésénél a hiányok pótlására megfelelő mozzanatot kell a feltevésbe beállítania.

A gyakorlat alapfoglatának kidolgozása után a századparancsnok a terep szemrevételezését végzi el. Ennek során a foglalkozás tárgya szerint előrelátható tevékenységekre való alkalmasság szempontjából bírálja el és választja ki a gyakorlat színhelyét. Arra is kell gondolnia, hogy a gyakorlat színhelye a résztvevők előtt ismeretlen legyen, s megfelelő rejtőzési lehetőségek és akadályok álljanak rendelkezésre.

A gyakorlatvezető a helyszínen összeállítja a gyakorlat lefolyásának pontos tervét, részletesen átgondolja a gyakorló kötelék, a szomszédok, a tűzfegyverek és az ellenség tevékenységének lehetséges változatait, valamint az oktatandó mozzanatok végrehajtásának sorrendjét. Egyidejűleg megállapítja a gyakorlat anyag-szükségletét (céltáblák, bábuk, puffancsok, gyakorló lőszer és egyéb anyagok), továbbá ezek felhasználásának sorrendjét, az ellenség, valamint a tűzérési, aknavető és egyéb tűzfegyverek tűzésére szolgáló jeleket, illetve eszközöket.

A gyakorlat színhelyének szemrevételezése alkalmával a századparancsnok elkészíti az ellenséges és saját helyzetet (tevékenységet) feltüntetett vázlatot, továbbá a gyakorlat képzelt lefolyását rögzítő feljegyzését. A terepről visszatérve azután kidolgozza a gyakorlat végrehajtásának részletes tervét.

A viszonyosság nélkül végrehajtott szakaszgyakorlat részletes terve a következő példa szerint készíthető el.

Részletes terv.

A gyakorlat tárgya: „A lövészszakasz támadása védelemre berendezkedett ellenség ellen; előnyomulás a mélységi övben”.

A gyakorlat célja: 1. A szakaszparancsnok kiképzése a szakasz vezetésében, valamint a megerősítésre rendelt tüzfegyverekkel való együttműködés megszervezésében, a főellenállási vonal elleni támadás és mélységi övön való előreküzdés alatt.

2. A szakasz kiképzése a védelemre berendezkedett ellenség elleni támadás és a

mélységi övön való átküzdés végrehajtásában. Együttműködés a szomszédokkal.

3. A rajparancsnokok és harcosok kiképzésének tökéletesítése a védelemre berendezkedett ellenség elleni támadásnál.

Időtartam: 6 óra.

A gyakorlat színhelye: a gyakorlótér.

Anyag-szükséglet: harcosonként 40 db gyakorló lőszer, ezenkívül összesen 10 db puffancs, 4 géppuska alakcél tábla, 10 menialak cél tábla, 2 harcokcsi utánzat, 2 jelző zászló (piros és fehér), 1 rakéta pisztoly, 5 különféle színű rakéta.

A gyakorlat elképzelt lefolyása

Időtartam (perc)	Okta-tandó kérdések	A gyakorlatvezető tevékenysége	A gyakorlókötélék várható tevékenysége
110	Támadás megszervezése és előkészítése.	Ellenőrzi a feladat végrehajtásának előkészítését, az együttműködés megszervezését és a támadási előkészületek végrehajtását. Puffancsokkal és közlésekkel érzékelteti az ellenség védelmi berendezkedése ellen irányított saját tüzérségi tüzet. Ellenőrzi a saját tüzérségi tűzhatás megfigyelésének megszervezését, valamint a tüzfegyverek tűzének vezetését a tüzérségi tűz félrevezető áthelyezése esetén.	A szakaszparancsnok megmagyarázza a feladatot, kiadja az egyes rajok és tüzfegyverek feladatait, megszervezi az együttműködést. A rajparancsnokok közül a feladatokat a harcosokkal, részleteiben megszervezik a megindulási helyzet felvételét és a támadáshoz való felkészülést. A tüzérségi előkészítés ideje alatt a szakaszparancsnok és a rajparancsnokok személyesen figyelik meg a tűzhatást.
50	Tevékenysé-g a védelmi rendszer megtámadásánál.	Jelt ad a támadás megkezdésére és figyeli a harcosok magatartását az előremozgás alatt. Amikor a szakasz az akadályok eltávolítását végzi, kiváltja az 1. és 2. sz. cél tüzt. Mihelyt a támadás megközeledíti a dombot, kiváltja a 3. és 4. sz. cél tüzt, feltartóztatja a 2., ugyanakkor meggyorsítja a 3. szakasz előnyomulását. A „lapos” magaslat birtokbavételekor kiváltja az 5. és 6. sz. cél tüzt. Figyeli a szakaszparancsnok tevékenységét az egyes feladatok végrehajtásánál (pontoság, gyorsaság). Amikor a szakasz birtokba veszi a 3. fészket, közli, hogy az ellenség ellentámadásra indul a „zöld” bokros területéről. Közli, hogy az ellentámadást visszaverték.	Megindítják a támadást. Az 1. és 2. sz. célok megjelenésekor — előremozgás közben — valameny-i tüzfegyver tüzt ezekre a célokra irányítják. A 3. és 4. sz. célok tűzébe kerülve, a 3. sz. célt tűz alá veszik, a 4. sz.-t pedig két rajjal balról megkerülve, s tűz alatt tartva megtámadják. Elosztják a tűzfeladatokat az 5. és 6. sz. célokra, s tűz alá veszik őket. Az ellentámadás megindulásakor vala-

100	Tevékenység a mélységi övön való átküzdés alatt.	Uj feladatot ad a szakasznak. Ellenőrzi a szakaszparancsnok elhatározását és azt, hogy miképpen szervezi meg az alárendelt kötelékek feladatait. Közli, hogy az ellenség a „magas” domb (8. sz. cél) irányából tüzéségi és aknavető tüzet nyitott. Megfigyeli a szakasz előremozgását az ellenség tüzében és a rajok összműködését a szakasz kötelékében. A „magas” dombon levő árkok birtokbavétele után kiváltja az ellentámadó ellenséges csoport tevékenységét, ellenőrzi a gyakorlófél tevékenységét az ellentámadás elhárításában.	mennyi saját tűzfegyver tüzt az ellenségre összpontosítják és a 2. szakasszal együttműködve, az ellentámadást elhárítják.
30	Megbeszélés.	Intézkedik a foglalkozás befejezésére és megtartja a megbeszélést. Ennek első részén az egész gyakorló szakasz, második részén pedig a szakaszparancsnok van jelen.	A szakaszparancsnok közli a feladatot az alárendeltekkel, előrevonja a tűzfegyvereket, megszervezi az együttműködést. A szakasz tűztámogatás mellett megtámadja a „magas” dombon levő ellenséget, birtokba veszi fészkeit és előrevonja tűzfegyvereit. Az ellenséges ellentámadó csoport megjelenésekor valamennyi tűzfegyverének tüzt arra irányítja. Miután az ellentámadást tűzével szétszórta, a szakasz — a 3. szakasszal együttműködésben — ellenlökést hajt végre és bejezi az ellenség megsemmisítését.

Megjegyzés: A foglalkozási időből 30 perc a gyakorlat színhelyére való kivonulásra és az onnan való visszatérésre esik.

A századparancsnok a terepszemrevételezést követő napokon előkészítő egységeit a foglalkozásra. Megszervezi az anyagi ellátást, az utánpótló eszközök előállítását, valamint a foglalkozás helyének berendezését is, ha arra szükség van.

A foglalkozást megelőzően azokat a harcosokat, akiket az ellenség és a szomszédok tevékenységének jelzésére kijelölt, kivezeti a gyakorlat színhelyére és kioktatja őket.

A foglalkozás előzőkben ismertetett részletes tervéből megállapítható, hogy a századparancsnok kilenc célt állított be az ellenség jelzésére. Ezek között néhány csoport-cél is van. Ezek kezeléséhez négyöt ember szükséges. Ezenkívül a szomszédok jelzésére is lesz néhány emberre szükség.

A gyakorlathoz tehát, kb. 10 fő kisegítő személyzet kell. Ezeket sohasem a gyakorló szakasz állományából vegyük. Legcélszerűbb, ha a gyakorlat napján ügyeleti-, őrs-, vagy más szolgálatot teljesítő szakaszokból jelöljük ki őket.

Miután a gyakorlatvezető kioktatta a jelzőket, lejártszatja velük a gyakorlatot. Ennek során különösen arra kell ügyelnie, hogy a harcosok az egyik jelzőállásból a másikba való mozgásukat rejtve hajtsák végre. Az e téren elkövetett mulasztások az egész gyakorlat lefolyását zavarnák és oly helytelen képet tárnának a harcosok elé, amelyből azok a védelem végrehajtására vonatkozóan helytelen tanulságokat merítenének.

A gyakorlat végrehajtása.

Mielőtt a századparancsnok a szakasszal a gyakorlat színhelyére kivonulna, ellenőriznie kell, hogy a szakasz fel van-e készítve a gyakorlat végrehajtására. A hely-

színe érkezve intézkedik a megindulási helyzet felvételére. A megindulási helyzet a „széles” magaslat déli lejtőjén lévő árokban van. A századparancsnok szigorúan ellenőrzi, hogy a kötelékek a megindulási helyzet elfoglalása során minden tevékenységüket rejtetten hajtják végre.

Miután a szakasz a megindulási helyzetet elfoglalta, a gyakorlatvezető — a vonatkozási pontok ismertetése után — kiadja a szakaszparancsnoknak a támadási parancsot.

(Lásd: „Az ellenség és a szomszédok tevékenységét feltűntető vázlat”-ot.) Megjegyzések a vázlatához:

— az 1., 2. és 6. számú célok a piros zászlónak a fej fölé való emelésekor mutatandók,

— a piros zászlónak a fej felett való lengetésekor ezek a célok bevonandók;

— 2., 4., 5. és 8. sz. célok mutatása a fehér zászló fej fölé való emelésére;

— e célok eltüntetése a fehér zászló fej fölötti lengetésére történik;

— A 7. és 9. célok mutatása a zászlók fej fölött való keresztezésére;

— e célok eltüntetése a zászlók fej fölötti lengetésére történik.

— A következő jelző állásokba a megállapított színű zászlónak oldalban való kinyújtása után kell átmenni;

— jobb (bal) szomszéd előre: jobb (bal) kar kinyújtása az oldalba;

— Allj: a kar többszöri felemelése és erőyes leengedése.

„A század megtámadja a „lapos” magaslaton levő ellenséget és miután azt a szomszéd kötelékekkel együttműködve megsemmisítette, támadását a „körtés” magaslatra, utána a „nagy” magaslatra folytatja.

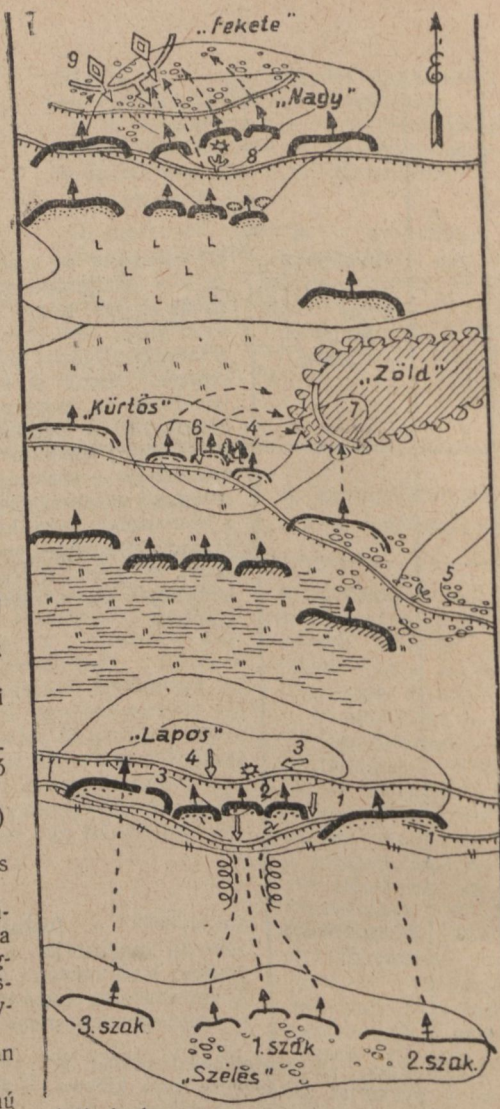
Megindulási helyzet itt, az árokban (mutatja).

A szakasz feladata: támadás a 2. számú vonatkozási pont irányába. Semmisítse meg a 2. és 4. sz. ellenséges fészket. Ezután folytassa támadását a „körtés” magaslat irányában (4. sz. vonatkozási pont).

Tőlünk jobbra századunk 2. szakasza támad az 1. sz. vonatkozási pont irányába. Balra a 3. sz. vonatkozási pont irányába a 3. szakasz támad.

Támadás megindítása: vörös rakéta jelre.

A parancs kiegészítésére a gyakorlatvezető közli a szakaszparancsnokkal a támogató tűzérési és aknavető tűz sorrendjét, az akadályokon való áthatolás helyét (ezt az árkászok készítették elő), továbbá a század étkezésére kijelölt helyet, valamint a zászlóalj segélyhely elhelyezését. Ezután a gyakorlatvezető ellenőrzi, hogy a szakaszparancsnok megértette-e a feladatot, miként határozta meg az egyes rajok felada-



itait és hogyan szervezte meg az együttműködést a szakaszon belül.

Ha a támadáshoz való előkészületek során a harcosok nem tartják be a rejtőzési szabályokat a gyakorlatvezető jelekkel kiváltja az 1. és 2. számú célok tűzét. A tűzérési előkészítő tűznek az ellenséges védelmi rendszeren mutatkozó hatását néhány puffanccsal jelezheti és ellenőrzi, hogy miként van megszervezve annak megfigyelése.

A támadási előkészületek ellenőrzése után a századparancsnok rakétával jelt ad a támadás megindítására. Ellenőrzi a szakaszparancsnok és rajparancsnokok parancsait, a támadás megkezdését, az állandó előre törekvést, a helyes tűz vezetését a mozgások támogatására és az akadályokon való áthatolás előkészítését.

Az akadályok elhárításakor ellenőriznie

kell, hogy a parancsnokok kellő időben és helyesen adják-e ki a rajok feladatait, továbbá, hogy az ellenség tűzfegyvereinek megsemmisítésére s ezáltal a saját kötelékek mozgásának biztosítására megfelelő intézkedéseket fogantossanak-e? Ezen intézkedések kiváltására a gyakorlatvezető az ellenség egyes fészkeiből jellel élénk tüzet indíttat. Ha azt állapítaná meg, hogy a tüzetnyitó ellenséges fészek lefogása előzetesen nem volt megszervezve, — mivel a mulasztás nagy veszteségekre és a támadás összeomlására vezethet — megállítja a szakasz támadását és figyelmezteti a parancsnokot súlyos mulasztására, majd elrendeli a támadásnak a megindulási helyzetből való újbóli végrehajtását. Helyes végrehajtás esetén — miután a támadók a drótkadályokon áthatoltak — a gyakorlatvezető jellel parancsot ad az 1. és 2. sz. célok jelzőinek, hogy a 3. és 4. sz. célokhoz menjenek át.

A gyakorlatvezetőnek ezután a szakaszparancsnok tűzvezetési tevékenységét kell figyelnie, hogy ellenőrizze: az ellenséges védelmi berendezkedés elülső vonalaira irányítja-e a szakasza tüzet, fenntartja-e a saját tűzeszközökkel való állandó összműködést és nem engedi-e meg, hogy azok lemaradjanak.

A századparancsnok a támadás előrehaladásakor, a dombvonulat megközelítése alkalmával, elrendeli, a 3. és 4. sz. célok mutatását, melyek az arcvonal előtt és a szakasz jobbszánya ellen oldalozó tűzhatást fejtenek ki. Egyidejűleg a jobboldali szomszédot jelző harcosoknak jelt ad, hogy az előnyomulást lassítsák, míg a baloldali szomszéd mozgását meggyorsítja. E mozzanatot beállítása alkalmat ad a gyakorlatvezetőnek arra, hogy meggyőződést szerezzen a szakaszparancsnok gyors helyzetmegítélő, elhatározó és kezdeményező képességéről és találékonyságáról oldalozó tűz esetén.

A szakaszparancsnok elhatározása akkor lesz a leghelyesebb, ha az ellenség oldalozó tűzhatást kifejtő fészket (4. sz. cél) tűz alá véteti és a 2., valamint a 3. rajjal balról megkerülve megtámadja. Ez az elhatározás alkalmas a támadás fennakadás nélküli folytatására, támogatást jelent a jobb szomszéd számára és kihasználja a bal szomszéd sikerét.

Ha a szakaszparancsnok nem intézkedne az oldalozó fészkeknek tűzzel való lefogására, vagy — a bal szomszéd által elért sikert figyelmen kívül hagyva — a dombon lévő géppuskás fészket arcból támadná meg, a gyakorlatvezetőnek közlésekkel kell a helyes elhatározást kiváltania.

Amikor a szakasz a „lapos” magaslatot birtokba vette, a gyakorlatvezető azt a közlést adja, hogy a „bokros” magaslatról (5.

sz. cél) és a „körtés” magaslatról (6. sz. cél) géppuska tüzet kapott. Ugyanakkor jellel parancsot ad az 5. és 6. sz. célok jelzőinek a célok mutatására, s egyidejűleg lassítja a 2. szakasz előremozgását. E tevékenységek hatásának megfigyelése alkalmat ad a gyakorlatvezetőnek annak megállapítására, hogy a szakaszparancsnok elég gyorsan ítéli-e meg a helyzetet, helyes elhatározásra tud-e jutni és képes-e elhatározását a rendelkezésre álló vezetési eszközök útján haladéktalanul közölni a végrehajtásra hivatottakkal.

Az adott helyzetben a kívánatos elhatározás a „körtés” magaslaton lévő ellenség tűzfegyvereinek valamennyi rendelkezésére álló saját tűzfegyverrel való lefogása és megtámadása lesz.

Amikor a szakasz a 3. fészket birtokba veszi, a gyakorlatvezető közli a szakaszparancsnokával, hogy a jobb szomszédot az ellenség tűzzel feltartóztatta és a „zöld” bokros területről ellentámadás indult meg ellene. Azután jelt ad a 7. sz. cél mutatására és közli, hogy kb. egy szakasz erejű ellenséges gyalogság a „zöld” bokros terület délnyugati szegélyéről ellentámadást indított az 1. szakasz jobb szárnya ellen.

A gyakorlatvezető ebben a helyzetben arra törekszik, hogy a szakaszparancsnok arra az elhatározásra jusson, hogy a 2. szakasszal együttműködve, rajtaütéssel semmisíti meg az ellentámadó ellenséget. A szakaszparancsnoknak mindenekelőtt a saját tűzfegyverekkel kell közölni az ellenséges célok feltűnését, azután parancsot kell adnia a szakasznak a támadás irányának a megváltoztatására az ellentámadó csoport ellen. A tűzfegyverekkel tüzet kell nyitattania és az ellentámadó csoportot kizúztatásán meg kell semmisítenie.

A mozzanat folyamán a gyakorlatvezetőnek azt kell megfigyelnie, hogy a tűzfegyverek parancsnokai elég öntevékenyek-e és parancs bevárása nélkül megnyitják-e a tüzet.

Ha a szakaszparancsnok nem adna parancsot az ellentámadás tűzzel való elhárítására, a gyakorlatvezető azt a közlést adja, hogy az ellenség ellentámadása sikerrel járt. A gyakorlat folytatását csak akkor engedje meg, ha a hibák helyesbítése megtörtént. Ha a szakaszparancsnok eljárása helyes volt, azt a közlést adja, hogy a jobb szomszéd, — visszaverve az ellentámadást és kihasználva az 1. szakasz tűzhatását, — folytatja támadását és betört a „zöld” bokros terület északi részébe, míg a bal szomszéd elérte a dűlő utat.

Ezután a gyakorlatvezető, mint a századparancsnok hírvivője közli a szakaszparancsnokkal a századparancsnok parancsát, a szakasz további feladatára vonat-

kozóan. Ez a támadás folytatása a domb irányába a „nagy” magaslatra (5. sz. vonatkozási pont). A szakaszparancsnok a parancsot továbbítja a rajparancsnokoknak, előrevonja tűzgyűvereit és elrendeli a támadást a „nagy” magaslat irányába.

A gyakorlat e mozzanata során a századparancsnok meggyőződést szerezhet róla, hogy mennyiben jártas a szakasz a tűzoltalom megszervezése mellett történő átcsoportosítás végrehajtásában, illetve az azt megelőző új megindulási helyzet felvételében a „nagy” magaslaton lévő ellenség ellen indítandó támadáshoz. Ezért a gyakorlatvezető — az ellentámadás visszaverése után — azt a közlést adja, hogy a jobb szomszéd kötelékei összekeveredtek (zászlójelzéssel megállítja a 2. szakaszt jelző harcosokat), továbbá, hogy az ellenség a „nagy” magaslatról géppuska és tűzérési tüzet nyitott a szakaszra (jelzéssel kiváltja a 8. sz. cél tüzet, puffancsokkal pedig ellenséges tűzérési és aknavető tüzet jelez a szakasz előtt).

A szakasz parancsnoka elhatározza a támadás folytatását a „nagy” magaslat irányába, valamennyi rendelkezésére álló tűzfegyver tüzeinek oltalma alatt.

Ezen mozzanat végrehajtása során a századparancsnok figyelje meg a tűzfegyvereknek és rajoknak adott tájékoztatás időben való kiadását és helyességét, a szakaszparancsnok parancsainak pontosságát, a harcosok jártasságát az ellenséges tűzben való helyes és gyors mozgásban, a szakasz gyors előretörését a támadás alatt, az iránynak a rajok által való pontos betartását, valamint a tűz és mozgás célszerű alkalmazását.

Amikor a szakasz a dűlőthöz érkezik, a gyakorlatvezető jelt ad a 8. sz. cél bevonására és közli a szakaszparancsnokkal, hogy a 8. sz. cél leküzdése megtörtént. A szakaszparancsnok a kedvező helyzetet arra használja fel, hogy a szakasz előretörését az erdőirtás irányába meggyorsítsa. Ha a szakasz előretörése során a tűzfegyverek lemaradnának, vagy a rajok egymáshoz költöznek, a századparancsnok újból kiválthatja a 8. sz. cél tüzet.

Az erdőirtásnak a támadó csatláncok által való megközelítések a gyakorlatvezető figyelje meg, hogy a szakaszparancsnok helyesen határozza-e meg a támadás megindulási helyzetét, a megindulási helyzet elfoglalásának sorrendjét, továbbá azt, hogy miként adja ki a feladatokat a támadás végrehajtásához.

Amikor a szakasz az erdőirtáshoz közeledik, a századparancsnok ismét kiváltja a 8. sz. cél tüzet és elrendeli a támogató tűzérési tüzeinek jelzését az ellenség

„nagy” magaslaton lévő állásain. Ezután piros rakétával jelt ad a támadás megindítására. Ha a támadás megindulásakor a szakaszparancsnok nem utalja ki a tűzfegyvereknek a feladatokat a támadás támogatására, vagy ha a támadó alakzatok nem egyszerre kezdik meg a mozgást, a gyakorlatvezető a szakaszparancsnokot közlésekkel elkövetett hibái helyesbítésére szorítja.

A támadás végrehajtása alatt a századparancsnok különösen a tűzfegyvereknek a támadás támogatásában kifejtett tevékenységét, valamint a szakaszparancsnoknak a rajok tevékenységében való jártasságát figyelje a védelmi rendszer mélységében lévő ellenséges állások elfoglalásának irányításánál.

A támadás megindulásánál valamennyi jelző a „fekete” bokros terület szegélyén gyülekezzék. Miután a szakasz a „nagy” magaslaton lévő fészkeket birtokbavette, a gyakorlatvezető jelzéssel elrendeli a 9. sz. cél (ellentámadó csoport) felmutatását és megfigyeli a parancsnok és a szakasz tevékenységét az ellentámadás visszavéréseben.

Az ellentámadó csoport megjelenésekor a szakaszparancsnok, jellel, valamennyi tűzfegyverének tüzet az ellentámadó csoport ellen irányítja és a szakasznak is parancsot ad a tűz megnyitására, majd az ellenségnek kézitusával való megsemmisítésére, együttműködésben a 3. szakasszal. A gyakorló csapat által elkövetett hibák helyesbítését a századparancsnok a veszteségekről, a szomszédok tevékenységéről, a saját tűzfegyverek hatásáról, az ellentámadó csoport helyzetéről adott közlésekkel érheti el.

Amikor a szakasz a „fekete” bokros terület északnyugati szegélyét eléri, a gyakorlatvezető a gyakorlatot befejezi és azt először valamennyi résztvevő jelenlétében, majd külön a szakaszparancsnokokkal megbeszéli.

Az általános megbeszélésen a gyakorlatvezető rámutat a hibákra, de ugyanakkor a gyakorlaton résztvevők tevékenységében tapasztalt helyes eljárásokra is. Részleteken ismerteti a raj és a tűzgépparancsnokok értelmes és öntevékeny eljárásait. A szakaszparancsnokkal folytatott megbeszélésen a gyakorlatvezető megjelöli azokat a hiányosságokat, melyeket a szakasz felkészültségében, különösen pedig a rajparancsnokok és szakaszparancsnokok részéről tapasztalt. Megvilágítja a hiányosságok okait és kiküszöbölési módjait. A foglalkozás után a századparancsnok megfigyeléseinek eredményeit gondosan ki-elemzi, hogy azokból későbbi munkájára hasznos tapasztalatokat szerezzen.